

Alexander Brott

The Aesthetic Attitude
Fresh Sound (freshsoundrecords.com)

Stefano Doglioni bcl,
Alexander Brott g,
Ari Roland b,
Keith Balla dr.
Insp. New York,
december 2020.

Alexander Brott är en svensk/kanadensisk gitarrist som, till helt nyligen, var bosatt i New York och där varit aktiv på stadens musik-scen. Detta enligt text i CD-konvolutet, men det avslöjas inte var han bor nu. Han har även spelat i Stockholm då och då. Den kvartett som spelar på aktuellt album är några av de musiker Brott har spelat mest med i New York. Samspelad grupp sålunda. Kvartetten har en något udda gruppklang, då Doglioni genomgående spelar basklarinet. Alexander Brott är gitarrist med ett klassiskt mjukt och välformulerat ljud och spel. I tämligen rak efterföljd till gitarrister som Jim Hall och Kenny Burrell. Inga rockinfluenser noteras i Brootts lite nedtonade spelstil. All musiken som spelas är skriven av bandledaren. Flera fina melodier, där jag tycker om finstämda balladen *D.S.* Fölsamt och välspelade komp och Doglionis stillsamma basklarinet är ett lite ovanligt soloinstrument i sammanhanget. Musik som söker sig bakåt i jazzhistorien, men där musikerna är samspelade och bidrar med genomgående trevligt spel!

JAN STRAND

Christian Wallumrød

Speaksome
Hubro Music (hubromusic.com)

Christian Wallumrød: piano,
synth, autoharp, trummaskin.
Insp. olika platser,
Norge 2021.

Det är en spöklig musik, som Christian Wallumrød levererar med sitt sjungande piano på nya produktionen *Speaksome*. Det är både underfundigt, underhållande och lekfullt när han berättar sina korta historier. Ibland till och med flera i ett stycke. Wallumrød börjar på något, tycks komma på en sidoberättelse, och återkommer med nya, andra fragment. Hela pusslet är med en dyster och ödlig underton. För glatt är detta inte. Men filmiskt. Skulle därför passa utmärkt i en bra thriller. Kan säkert också inspirera till spännande bilder från övergivna

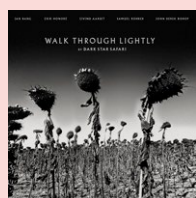
ödehus i mörka skogar. Ibland är det en lång väntan att lyssna på denna platta, nästan tyst träning för tålmodet och att ge sig själv tid i ödsliga ljudlandskap. Det är bra. Och det är nyttigt. Allt för sällsynt.

Sedan plötsligt, är det som om solen går upp, långt långt borta. Sakta. Där är också Wallumrød piano. Samtidigt ändå nära.

BRONSON MÅNSSON

Dark Safari

Walk Through Lightly
Arjun Music (arjunmusic.com)

Jan Bang voc, sampling, p,
synth, Erik Honoré synth,
sampling, Eivind Aarset g,
elektronik, John Derek Bishop
sampling, g, synth, Samuel
Rohrer dr, perc elektronik,
Viide & Inga b, violin, Arve
Henriksen tp,
Inge Breistein ts.
Insp. Berlin, oktober 2019.

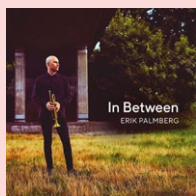
Dark Safari är namnet på ett projekt med musiker ifrån den norska "fjärde världen" det vill säga musiker som rör sig i gränslandet mellan avantrock, elektronica och jazzfärgade improvisationer. *Walk Through Lightly* är gruppens andra utgåva och liksom den förra, *Dark Safari* (Arjun Music, 2019) fylld av samplingar och remixar och känns därför rätt överproducerad. Detaljerna drunknar i mångfalden och det blir tämligen stillastående och stelt.

Dessutom har jag svårt för de pretentiösa texterna som talsjungs, ibland reciteras av Jan Bang, vars stämma i hög grad påminner om David Sylvians. I och för sig ingen oäven referens, men här saknas Sylvians modulerade rörlighet i ljudlandskapet. Slutresultatet blir onödigt tillkrånglat och "arty" och gör inga bestående avtryck. Synd, för merparten av musikerna i denna konstellation brukar oftast skapa spännande och nyskapande alster. Men inte denna gång, tyvärr.

ULF THELANDER

Erik Palmberg

In Between
Prophone (Naxos)

Erik Palmberg tp, flh,
Anton Dromberg p,
Niklas Wennström,
Robert Erlandsson b,
Sebastian Voegler dr,
Jonas Bäckman dr,
Karin Hammar tb,
Hampus T. Adami bs.
Insp. januari, februari och
september 2021, Stockholm.

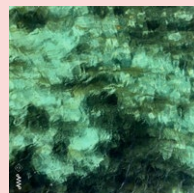
Erik Palmberg tillhör namnen som är lätta att försumma när landets ledande trumpetare listas. Det blir dock uppenbart att han ska finnas med på en dylik förteckning, efter att nu det andra albu-

met lanserats. Det består av nio original signerade Palmberg plus gamla örhanget *Taking A Chance On Love*. Jämte samproducerande pianisten Anton Dromberg är Palmberg den ende som medverkar på samtliga melodier. Jag läser om en extremt avslappnad tid i studio där alla kunnat tillföra sin konstnärliga profil. Vidare om spekulationer huruvida naturens omgivningar letat sig in i ett nordiskt jazzidiom. Den ljuvliga dynamiken i *Frost Flowers* symboliserar allra bäst den idén. Att somliga låtar påminner mer om utkast, vilka är ganska krävande att ta till sig; gör att jag rankar 40-åringen högre som instrumentalist än kompositör. Hans ton kan förefalla sårbart skör, men oftast orubbligt stark. Jag vill dra paralleller till Roy Hargrove och Ambrose Akinmusire. Titellåten är att beteckna som en melankolisk pärla, långsamt exekverad, med flygelhorn och barytonsax i centrum. Palmberg utmanas i tre spår om att vara mest i framkant av Karin Hammars framfusiga trombon. Noterar dock för mycket av tekniskt artisteri i ett par vidlyftiga utsvävningar. Jag gläds åt Anton Drombergs pianospel, vilket gärna hade fått breda ut sig mer. Och Jonas Bäckman befäster sin ställning, han har seglat upp som en stor rytmisk begåvning. Ljudkvaliteten är superb! Som framgått har jag ett splittrat helhetsintryck. Somligt sound svindlande skönt, vissa sekvenser svårtuggade.

MATS HALLBERG

Fem Drager

Åtte historier
AMP Music (ampmusic.com)

Andrea Opdal voc,
Vette Aakre Laupsa B,
Olav Abildgaard dr.
Insp. Flerbruket,
Hemnes, 2020.

En varm sommarnatt i en mörk klubblokal, kanske i en före detta verkstad. Det är bara 25-30 personer i publiken. Men vi som är där njuter. Sådan blir fantasibilden till dessa toner. Och vi älskar det sköna beat, härliga driv och den musikaliska lek som norska trion Fem Drager bjuder oss. De är totalt äkta och närvarande nu. Så därför, då och där, vore det som bäst just live. Det funkar förvisso även på platta hemma i stugan. Men då är vi troligen ännu färre som lyssnar, för detta är smal musik. För stora och nyfikna öronen är sättningen bas, trummor och sång dock både spännande, krävande, trevlig och lite unik. Det är jordnära, öppet och ett direkt tilltal. Rakt på utan konstigheter. Vi pratar mängder med känslor, både i beat och text. De har uppenbarligen något väsentligt att berätta. Då det sjungs på norska är inte insikten hemma hela vägen, men det